

[Bo Kristensen]

have den indrømmelse, at det arbejde, der har fundet sted, bl.a. skyldes oppositionens iver efter at stille spørgsmål, idet vi er kommet op på 260 spørgsmål og har fået 72 henvendelser og deputationer, så sagen er blevet belyst på mange måder.

Dette lovforslag er blevet gennemarbejdet i udvalget, fra det blev fremsat i november måned og frem til denne andenbehandling, og det har bevirket, at arbejdsministeren har stillet nogle ændringsforslag, som det konservative folkeparti i øvrigt kan tilslutte sig.

Men disse ændringsforslag giver ikke det konservative folkeparti nogen anledning til at tale om, at vi nu har et helt nyt forslag. Det, der reelt er tale om, er, at vi ændrer ikrafttrædelsestidspunktet for de langtidsledige, som er færdige med første job den 1. juli.

Derfor må man blive noget forundret, når hr. Kaj Poulsen her giver udtryk for, at dette er et helt nyt forslag. Gentagne gange har vi måttet høre i debatten ude omkring i landet og i medierne, at vi nu kaster folk ud håbløshed. Men hvad er det, der er tale om? Det er, at de ledige i stedet for det andet jobtilbud, hvor kun ca. 2 pct. blev i arbejdet, nu får adgang til i stedet for det andet jobtilbud at få en fornyet uddannelse eller en alternativ uddannelse. Det er i sig selv af stor værdi, sådan at forstå, at en 18 måneders uddannelse vil være kompetencegivende, og en kompetencegivende uddannelse medfører, at man ender på dimittendsatsen og altså ikke ude i håbløshed, som hr. Kaj Poulsen taler om.

Sådan kan vi blive ved med at bruge påstande, og når man ser hr. Kaj Poulsens regnecksempler, må man sige, at der er i hvert fald én ting, han er god til, nemlig at regne den ud for oppositionen og ikke foretage rent faktiske matematiske udregninger. Jeg synes også, der er grund til at sige, at de stillede ændringsforslag bevirker, at vi kan tale om, at mennesker får mulighed for at forbedre deres grunduddannelse, ikke bare med hensyn til færdighed, men også med hensyn til basal viden og kunnen, for der er jo grupper i vores samfund, som kommer ud i større og større håbløshed ved at gå ledige, som det er i dag. Det får de mulighed for at rette op på, og jeg mener, det er forbavsende, at oppositionen vil håne et flertal for at give mennesker en bedre grunduddannelse, som der lægges op til med dette forslag.

Jeg synes egentlig, man bevæger sig på et meget højt plan i sin hån mod det flertal, som her vedtager, at de ledige får mulighed for at få en grunduddannelse og en kompetencegivende uddannelse, mens de går ledige – det er jo det afgørende i vores forslag.

I udvalget blev der stillet nogle spørgsmål om, hvilke uddannelser der var, og hvilke uddannelser der ville blive, og dér vil jeg gerne tillade mig at henvise til betænkningens side V, bilag 2, hvoraf det meget nøje fremgår, hvilken økonomi der er til rådighed efter den aftale, der er indgået, og på hvilke områder uddannelsen ligger, ikke bare set som landsgennemsnit, men også fordelt geografisk, område for område. Jeg synes derfor ikke, hr. Kaj Poulsens bemærkninger har hold i virkeligheden. Der kan henvises til betænkningens V, bilag 2, som helt klart fortæller, hvor undervisningsministeren og arbejdsministeren har uddannelsespladserne.

Der er den væsentlige faktor i dette forslag, at vi ikke fra centralt hold har et ønske om at dirigere, hvilke uddannelser der skal sættes i gang eller accelerere. Det må afhænge af det område, hvor man bor, hvilke tiltag der er på arbejdsmarkedet, hvilke industrier der vokser i det enkelte geografiske område og dermed giver grundlag for at give en bedre uddannelse med et fagligt indhold, som igen fremmer ekspansionen i de enkelte områder.

Jeg var noget forbavset over hr. Kaj Poulsens opridsning af udvalgsarbejdets procedure, navnlig på baggrund af, at et af de punkter, hr. Kaj Poulsen glemte at fortælle om her, var, at oppositionen, da vi åbnede for spørgsmål, fortalte, at man havde 12 spørgsmål, man bare lige ville have besvaret, fordi man havde undersøgt sagen ganske nøje, hvilket imidlertid resulterede i, at arbejdsministeriet modtog 52 spørgsmål. Jeg synes ærlig talt, det er kendetegnende for den situation, vi var i, at oppositionen altså havde et ønske om at lave chikane. Jeg synes, det er i orden, at en opposition bruger de muligheder, der er, men man skal ikke her fremstille det, som om det er et flertal, der prøver at presse noget ned over hovedet på oppositionen. Oppositionen bad om svar på 12 spørgsmål, og så kom der 52. At få besvaret det synes jeg er meget flot i et samarbejde i et udvalg.